

گفت و گویا کوثر کرمی که در زمینه اینترنت اشیا فعالیت می کند

رابین برای مرغداری ها چه می کند؟

هفته نامه اقتصاد نوآوری شماره نودونهم بیست و یکم خرداد ۱۴۰۲ صفحه ۳۲ ۶۰ هزار تومان

K A R A N G W E E K L M A G A N E

رمزارزها و مدیریت دارایی

گفت و گو با ایثار و مصطفی قمری، مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره بینوست که اعتقاد دارند در چند سال آینده انتظارات کاربران، بازار رمزارزها را حسابی دگرگون خواهد کرد

نیاز به سرمایه گذار مهم ترین چالش اکوسیستم زیست فناوری

گفت و گو با فعالان زیست فناوری کشور در حاشیه رویداد «ایران بایو»

نسبت خوارزمی با جهان فناوری اطلاعات

گفت و گو با عبدالمهدی مستکین، مدیر گروه فرهنگ کمیسیون ملی یونسکو ایران

گزارش REPORT

هدررفت زمان و هزینه؟

معضل رفت و آمد بزرگ ترین مانع بازگشت کارمندان به دفتر

نمایش نوآوری در فاینکس پانزدهم

صفحات ویژه نمایشگاه بین المللی صنعت مالی

گزارش REPORT

تقسیم سکویا به سه وی سی

بزرگ ترین سرمایه گذار خطرپذیر جهان بین سه قاره تقسیم می شود

گفت و گو INTERVIEW

برنامه هایی برای آینده

گفت و گو با صالح خواجه دلویی مدیرعامل هیئتوبیت

از ضروری ترین فاکتور توسعه کسب و کار غافل نشویم

منابع انسانی، منابع انسانی و باز هم منابع انسانی

یکی از دوستان کپی رایتز مدتی است به دنبال کار می‌گردد و با وجود اینکه رزومه خوبی دارد و از طرف شرکت‌های متعددی دعوت به مصاحبه می‌شود، ولی هنوز نتوانسته شغل دلخواهش را پیدا کند. علت اصلی هم یک مورد بسیار مهم است؛ اجبار به حضور در دفتر کار در تمام روزهای هفته. بزرگ‌ترین مشکل او این است که در جمع تمرکز پایینی دارد و نمی‌تواند وظایف محوله را با کیفیتی که مطلوب خودش باشد و در زمان مقرر به اتمام برساند. او در تنهایی بسیار کارآمدتر است، اما شرکت‌ها این مسئله را نمی‌پذیرند و کار هیبریدی را معادل گریز از مسئولیت در نظر می‌گیرند.

المیرا حسینی
سردبیر

elmirahosseini@gmail.com

شاید به نظر کسانی که مشتاقانه در دفتر کار حاضر می‌شوند و علاقه‌مند به برقراری ارتباط نزدیک با همکاران خود هستند، اصلاً این مورد به چشم نیاید، ولی معضل رفت و آمد در سطح شهر، هزینه‌های آن و بعد هم قرار گرفتن در محیطی که عناصر برهم‌زننده تمرکز در آن فراوانند، برای عده‌ای بسیار مهم است. این موضوع مسئله‌ای جهانی است و در همین شماره کارنگ و در صفحه برند کارفرمایی نیز به آن پرداخته‌ایم.

اما به نظر من حتی موضوع فراتر از کار هیبریدی است. در بسیاری از

شرکت‌های ما، حتی در پیشروترین آنها، هنوز پروتکلی برای شیوه برخورد با افرادی با روحیات متفاوت وجود ندارد. گویا با وجود آنکه مدیران از کمبود نیروی انسانی متخصص و کارآمد گلایه دارند، هنوز این معضل را به درستی درک نکرده‌اند. هزینه رفت و آمد نیروها در یک مجموعه محاسبه نمی‌شود، چه رسد به هزینه مصاحبه‌های متعدد به دلیل شرایط صلب و غیرمنعطف در زمان درخواست نیرو. مسئله‌گاه از این هم فراتر می‌رود و شرکت‌های بزرگی را سراغ دارم که به خاطر اضافه نکردن مبلغی به حقوق نیروی با سابقه‌ای که کارآمدی‌اش به مجموعه ثابت شده، زیر بار هزینه‌های سنگین یافتن نیروی کار جدید و خالی ماندن جایگاه شغلی و ضررهای ناشی از آن می‌روند.

شاید بهتر باشد در شرایطی که همگی به کمبود نیروی متخصص در زمینه‌های مختلف معترف هستیم، کمی بیشتر هوای منابع انسانی را در شرکت‌ها داشته باشیم؛ شرایط افراد متفاوت با روحیات و خلقیات گوناگون را درک کنیم، در زمان خداحافظی با یک نیرو هزینه‌ها و فواید آن را بسنجیم و بی‌گدار به آب نزنیم. نه برای اینکه این شیوه‌ای انسانی‌تر در برخورد با افرادی است که تیم کاری ما را تشکیل می‌دهند (هرچند چه ایرادی دارد در زمانه‌ای که برخورد انسانی حکم کیمیا را دارد، چنین کنیم)، بلکه به خاطر مراقبت از روند سودآوری یک کسب و کار و حرکت آن در مسیر توسعه.

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

معاون فنی مدیرعامل شرکت ارتباطات زیرساخت تأیید کرد:

افزایش چشم‌گیر حملات سایبری

آغ‌بیات درباره گلایه اپراتورهای ارتباطی از افزایش حجم حملات سایبری می‌گوید: «آن چیزی که جزء وظایف شبکه زیرساخت است، این است که اتکی که از سمت لینک‌های بین‌المللی اینترنت به سمت داخل کشور می‌آید را شناسایی و دفع کنیم تا ترافیکی که به سمت شبکه پایین دست می‌رود و به مشترکان نهایی سرویس‌رسانی می‌شود پاک باشد و در واقع آی‌پی‌هایی که شبکه پایین دست از آن استفاده می‌کنند مشکل نداشته باشند، چون اتک عملاً یک آی‌پی داخل کشور را مورد هدف قرار می‌دهد و با سرراز کردن حجم زیادی از ترافیک روی آن آی‌پی، دسترسی به آن را قطع می‌کند.»

او اضافه می‌کند: «شرکت زیرساخت در سمت بین‌المللی با همکاری پرووایدهای خود حملات را شناسایی و از اتک جلوگیری می‌کند، ولی کنترل شبکه مشترکان انتهایی به شرکت زیرساخت مربوط نیست و بخش شناسایی و استفاده از سامانه‌های زیرساخت باید توسط مشترک و تأمین‌کننده سرویس‌ش صورت پذیرد. در این راستا، سال گذشته دستورالعملی در خصوص تعیین نقش‌ها و تفکیک وظایف با تأیید سازمان‌های نظارتی مانند افتا و... تدوین و به اپراتورها ابلاغ شده است.»

معاون فنی شرکت ارتباطات زیرساخت می‌افزاید: «جزئیات این دستورالعمل به شکل محرمانه به‌ذی نفعان قضیه ابلاغ شده و به طور کلی در این دستورالعمل نقش زیرساخت، اپراتورها و... به صورت شفاف برای مقابله با حملات کاملاً مشخص شده است.»

سرعت و کیفیت اینترنت در بیش از ۹ ماه گذشته با شروع اعتراض‌ها در ایران با محدودیت‌ها و اختلال‌هایی همراه بوده که در چند سال گذشته شاید کمتر کاربری چنین تجربه‌ای را هنگام استفاده از اینترنت خود داشته است.

یک بار توسعه شبکه عامل اختلال در اینترنت کشور اعلام می‌شود و بار دیگر قطع برق، اما کارشناسان شبکه و فعالان حوزه فنی اینترنت، عواملی چون دستکاری در سیستم فیلترینگ یا افزایش حملات سایبری به شبکه زیرساخت را عامل اختلال و محدودیت‌های اینترنت اعلام می‌کنند. سهراب آغ‌بیات، معاون فنی مدیرعامل شرکت ارتباطات زیرساخت نیز در گفت‌وگو با «کارنگ»، هرچند اعلام نمی‌کند که حملات سایبری یکی از عوامل کاهش کیفیت سرعت اینترنت در کشور است، اما می‌گوید که حملات سایبری از به گفته او شروع «اغتشاشات»، افزایش قابل توجهی داشته است. او در این زمینه و همچنین در زمینه میزان افزایش پهنای باند بین‌المللی از زمان شروع کار دولت سیزدهم آماری ارائه نمی‌دهد و تأکید می‌کند آمار در این زمینه به مراجع لازم ارائه می‌شود نه رسانه‌ها.

همچنین او در این گفت‌وگو اعلام می‌کند که نزدیک یک سوم ترافیک پهنای باند بین‌المللی در اختیار دو پلتفرم اینستاگرام و واتس‌اپ بوده که با فیلتر شدن آنها این آمار تغییر کرده است. هرچند او تأکید می‌کند که در حال حاضر به خاطر استفاده بیش از حد مردم از فیلترشکن، استفاده از پهنای باند بین‌المللی با فیلتر این دو پلتفرم کم نشده و تنها شگرد استفاده از آن تغییر پیدا کرده است.

ابراوان در واکنش به تحریم آمریکا:

خدمات ابری ربطی به فیلترینگ ندارد

و هم‌بنیان‌گذارانش قرار گرفته، رد کرده و یادآور شده که خدمات ابری در هیچ نقطه‌ای از جهان، مستقیم یا غیرمستقیم نمی‌تواند نقشی در فیلترینگ، محدودسازی یا قطع اینترنت داشته باشد.

در ادامه این بیانیه ابر آروان تأکید کرده همان‌طور که شکایت این شرکت علیه اتحادیه اروپا در جریان است، ابر آروان با استفاده از تمامی ابزارهای مشروع حقوقی و بین‌المللی علیه تصمیم وزارت خزانه‌داری آمریکا اقدام خواهد کرد.

وزارت خزانه‌داری آمریکا با انتشار بیانیه‌ای شرکت «ابر آروان» را در ایران و دومی تحریم کرد. در ادامه این تحریم، پویا پیرحسین‌لو، مدیرعامل و فرهاد فاطمی، مدیر فنی این شرکت نیز در فهرست تحریم آمریکا قرار گرفته‌اند. در این بیانیه خبری، دلیل تحریم ابر آروان و مؤسسان آن، «تسهیل سانسور اینترنت در ایران» عنوان شده است.

در همین زمینه هم ابر آروان در بیانیه‌ای کوتاه اتهام‌های وزارت خزانه‌داری آمریکا را که مبنای تحریم این شرکت

شماره ۹۹ | ۲۱ خرداد ۱۴۰۲ | سال سوم | کارنگ؛ هفته‌نامه اقتصاد نوآوری ایران

مدیر هنری: روح‌اله گیتی‌نژاد
مدیر فنی: علیرضا کیوان
صفحه‌آرا: حمید ابراهیمی
عکس: حامد کریم‌زاده، پریا امیرحاجلو
نسیم اعتمادی، مریم سعیدپور
شبکه‌های اجتماعی: محمدحسین صیادی‌نژاد
چاپ: هنر اشکان
نشانی:
تهران، جنت‌آباد جنوبی، خیابان لاله غربی،
خیابان حدیث، کوچه حدیث دوم، پلاک ۸
وب‌سایت: karangweekly.ir

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مینا والی
سردبیر نشریات چاپی راه‌کار: رضا جمیلی
سردبیر: المیرا حسینی

تحریریه: رضا امیرزاده، راضیه مینایی
مهران امیری، عبدالله مقدمی
نگار قانونی، عباس عین‌علی
ترانه احمد دوست، منیره شاه‌حسینی
زهره دودانگه
ویراستار: یلدا شایسته‌فر

آیا ویژن پرو مانند آیفون تاریخ سازی می‌شود؟

برگ برنده تیم کوک

به عنوان کسی که هنوز آیفون ۷+ قدیمی شده‌ام را دودستی چسبیده‌ام و اعتقاد دارم فرق چندانی با آیفون ۱۴ هفتاد میلیون تومانی ندارد، شاید آدم مناسبی برای نوشتن درباره کنفرانس جهانی توسعه‌دهندگان اپل نباشم. پس شما می‌توانید همین جا یک گزاره «ضد آینده» بار من کنید و از خواندن بقیه مطلب انصراف دهید. اما بدانید که من از طرفداران پروپاقرص اپل هستم. معتقدم این شرکت یک اکوسیستم از محصولات ساخته که در نوع خود بهترین هستند (و البته گران‌ترین. همین آیفون ۱۴ اگر قیمتش نصف این بود، حتماً همین الان یکی سفارش می‌دادم. اما متأسفانه اپل به سود کم راضی نیست؛ هیچ وقت). اپل اکوسیستمی ساخته که در آن مهم‌ترین نکته تجربه کاربری لذت‌بخش است. از لپ‌تاپ تا ایرپاد و آی‌مک آن برای هر کاربری یک تجربه بی‌نقص و جذاب در کار با کجت‌های سطح بالاست.

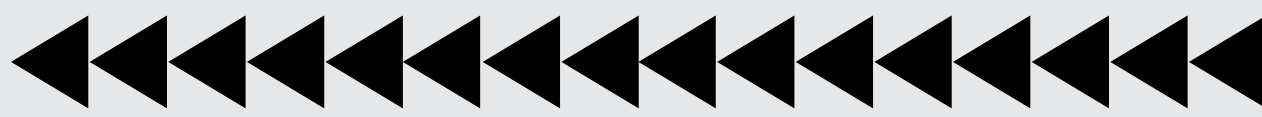
تیم کوک، مدیرعامل اپل یک مدیر برجسته در دنیای فناوری به حساب می‌آید. کسی که بعد از مرحوم استیو جابز افسانه‌ای حداقل روند رشد فروش محصولات اپل و به روزرسانی آنها را به خوبی هدایت کرده است. اما نقد جدی‌ای که به مدیریت کوک وارد می‌شد، این بود که هنوز اپل با تمام پیشرو بودنش، نان آیفونی را می‌خورد که میراث جابز است. حدود هشت سال هم بود که اپل هیچ محصول جدیدی ارائه نداده و در رویدادها و رونمایی‌هایش صرفاً از دوبرابر شدن سرعت پردازنده‌ها و رشد فلان درصدی رزولوشن نمایشگرها یا افزایش قدرت باتری محصولاتش می‌گفت. تا همین دوشنبه...

ادامه در صفحه ۲۸

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

هم ادبیات مهم است

و هم تاریخ، بیزینس من عزیز!

جستاری درباره نسبت جامعه ایران و جامعه کسب و کاری

فکر می‌کنم اواسط بهمن ماه بود. در جلسه‌ای در کمیسیون نوآوری اتاق تهران و در ببحوجه بحث‌های داغی که استارت‌آپ‌ها و کسب و کارهای بزرگ آنلاین کشور داشتند، جمله‌ای شنیدم که حیرت‌انگیز بود! جمله‌ای که به من می‌گفت مدیران موفق‌ترین استارت‌آپ‌ها و هلدینگ‌های کشور به شکلی خطرناک در دام پی‌آر کسب و کارهایشان افتاده‌اند. بحث‌ها بر سر این بود که چرا جامعه در حال

بدویبره‌ها گفتن به کسب و کارهایی است که خود مهم‌ترین قربانی وضعیت اینترنت و محدودیت‌های آن هستند. چرا وقتی دولت عرصه عمومی و اجتماعی را بر مردم تنگ کرده و این محدودیت‌ها چند برابر بیشتر دامن کسب و کارها را هم گرفته، باز هر جا بنشینیم از مدیران کسب و کارها به عنوان هم‌دست سانسور و محدودیت ... یاد می‌کنند. اینکه چرا اعتماد عمومی به «جامعه کسب و کاری» تا این اندازه کم است.

بحث این بود که اوضاع جامعه و مختصات و متغیرهای اجتماعی آن، از دروازه‌های کسب و کاری عبور کرده و تا قلب کسب و کارهایی رسیده که تا همین چند ماه پیش فکر می‌کردند تنها جایی که باید به مسائل اجتماعی فکر کنند، همان کارزارهای گل درشت و دم‌دستی «مسئولیت اجتماعی» شان است. اما آن روز در آن جلسه پر حرارت همه از خود می‌پرسیدند گناه ما چیست... چرا مایی که مهم‌ترین روزهای جوانی مان را برای ساختن و کارآفرینی و البته ثروت آفرینی (اول و بیشتر برای خود و بعد برای بسیاری دیگر از هم‌وطن‌های خود) خرج کرده‌ایم، این چنین آماج تهمت و ناسزا قرار گرفته‌ایم... آن قدر که برخی از آنها می‌گفتند تصویر کارآفرین موفق آنها حتی در بین اهل خانه و فامیل و نزدیکان شان بدل به آدم‌هایی شده که برای پول حاضرند هم‌دست حکومت در هر کاری شوند!

آن روز به عنوان روزنامه‌نگار این حوزه که چند سالی در حوزه‌های اجتماعی و حتی سیاسی هم کار رسانه‌ای کرده، از ضرورت شناخت جامعه، تغییرات آن و روح حاکم بر آن گفتم. اینکه کافی نیست در اتاق‌های خوش آب‌ورنگ استارت‌آپ‌ها و کسب و کارهایتان بنشینید و فقط آمارها و نمودارهای رشد را بالا و پایین کنید و از اکسل شیت‌هایتان برای ترسیم آینده بهره ببرید....

از این می‌گفتم که جامعه‌شناسی و علوم میان‌رشته‌ای مرتبط با کسب و کار این روزها ابزاری است برای اینکه بدانیم کجاها در حال گرفتن تصمیم‌های مدیریتی اشتباه و حتی

خطرناک هستیم... اینکه وقتی کارمند یا مدیر میانی‌ای که حقوق بگیر شماس، راستی و درستی شما را در مواجهه با یک جنبش مردمی قبول ندارد، نمی‌توانید کمپین‌های پی‌آر سطح پایین در توئیتر یا اینستاگرام پیاده کنید و بعد تصویر کسب و کارتان در اذهان عمومی را با تعداد لایک‌ها یا میزان دیده شدن آن پست‌ها بسنجید. اینکه ارتباط با مردم و شناخت جامعه را نمی‌توان با کارهای پی‌آر که برای معرفی یک محصول تان همین چند ماه پیش به کار گرفته بودید، یکی بدانید!

آن جمله که در پاسخ به چنین ضرورت‌هایی که مطرح کرده بودم شنیدم، این بود: «مگر ما فیلسوف هستیم که الان بنشینیم از این صحبت کنیم که جامعه چه می‌خواهد و چه تغییری کرده و مردم چه مطالبات اجتماعی -

رضا جمیلی
سردبیر رسانه‌های چاپی راهکار

@rezajamili

سیاسی دارند؟! من مدیر یک هلدینگ هستم

و باید بروم به هیئت مدیره‌ام پاسخ بدهم که چرا آمار فروش استارت‌آپ‌هایم افت کرده. چرا ریزش ۵۰ درصدی داشته‌ایم. به جای این بحث‌های فلسفی و جامعه‌شناختی به من بگویید الان چطور باید فروشم را به حالت قبیل برگردانم؟! به من ساده و سراسر است راهکارهای بیزینسی بدهید و بگویید بحران کسب و کارم را چه کنم!«

با خودم فکر کردم واقعاً میزان فروش استارت‌آپ‌های یک هلدینگ و آمارهای آن، در روزهایی که خیابان‌های ایران صحنه تحولات بزرگ سیاسی - اجتماعی است، آخرین مسئله مهم برای دیگران است. چطور مدیری در این جایگاه به این راحتی زمینه (کانکست) متغیرهایی را که روی کسب و کارش این چنین تأثیر گذاشته، از صورت مسئله حذف می‌کند؟ چطور نمی‌خواهد جامعه و مردم‌ش را ببیند، اما درآمدهایش از آن جامعه برایش حیاتی است!؟

◀ کاری که می‌شد کرد...

من آن روز سرخورده شدم. فکر کردم در اکوسیستمی کار

می‌کنم که آدم‌ها فقط دانش بیزینس دارند. مدیریت و ام‌بی‌ای و اسکرام و اوکی آر و ترلو و اکسل و ترم‌شیت و طراحی محصول و جی‌پی‌و ال‌پی و اسکیل‌آپ بلدند، اما اگر بخواهید با آنها درباره مردم ایران، خلق و خو و مطالبات تاریخی‌شان حرف بزنید، حوصله ندارند.

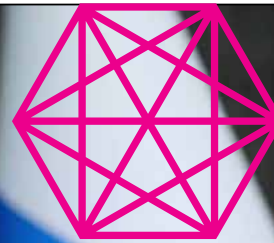
همین سرخوردگی بود که باعث شد بعدها اگر در رویدادی استارت‌آپی ببینم کسی شعری از حافظ یا حکایتی از مولانا نقل می‌کند، گل از گلم بشکند که نه؛ هستند کسانی که ورای بیزینس و مهارت‌های ریاضی‌وار آن به زندگی و فرامتن‌های آن یا بهتر بگوییم اصل متن آن هم توجه دارند و مهارت‌هایش را آموخته‌اند. از شعر و ادبیات گرفته تا جامعه‌شناسی و فلسفه و... هر کس به قدر وسع و علاقه‌مندی و البته نیازش، سرش را از داده‌های کسب و کاری‌اش بالاتر آورده و نگاهی به دیگر حوزه‌های دانش و علوم و معرفت داشته

است. این گونه هم نیست که خود را بی‌نیاز از هر دانش و سواد و یادگیری در حوزه‌هایی بدانیم که شاید مستقیماً نتوانیم آنها را در یک ستون یا ردیف یک اکسل شیت جای بدهیم، اما در کار و کسب و زندگی مان بسیار بسیار تأثیرگذارند. اما هر چه بیشتر می‌گشتم، کمتر آدم‌هایی از این جنس می‌یافتم. یا آدم‌هایی که از ضرورت شناخت جامعه بگویند...

از آن روز که چند ماهی از آن می‌گذرد، این مسئله را به کنار نگذاشتم. مدام درباره آن فکر کردم و خواندم و با آدم‌هایی

از این اکوسیستم که احساس می‌کردم می‌شود با آنها درباره اهمیت این حوزه‌های میان‌رشته‌ای و فرامنتی صحبت کرد، حرف زده‌ام. در کارنگ، رسانه‌ای که سردبیری‌اش را بر عهده داشتم، به سراغ جامعه‌شناسان رفتم تا آنها از مختصات و باید‌ها و دغدغه‌های ایران امروز و مردم‌ش برای کسب و کارها بگویند. از این بگویند که چرا مهم است مدیران و صاحبان کسب و کارها این جامعه را بشناسند. آن هم یک جامعه سیال در حال تغییر که شناختش کاری است سخت و پیچیده.

ادامه در صفحه ۲۸

خوارزمی؛ الگوریتم و علم انفورماتیک

تقویم از آن دست ابزاری است که همه ما با آن سروکار داریم و می‌دانیم بسیاری از روزهای آن برای مناسبت‌های ویژه‌ای نام‌گذاری شده‌اند. هرکدام از این نام‌گذاری‌ها دلیل خاص خود را دارد که معمولاً ریشه آن به گذشته‌ای دور یا نزدیک برمی‌گردد. روز ملی فناوری اطلاعات اما از آن روزهایی است که اگرچه یکی از پدیده‌های جهان امروز است، اما دلیل انتخاب ۲۲ تیرماه در تقویم برای آن، قدمتی بیش از ۱۰۰۰ سال دارد. شاید در نگاه اول برای شما هم سؤال شده باشد که چرا زادروز محمد بن موسی خوارزمی که حدود ۱۲ قرن پیش زندگی می‌کرده، به‌عنوان روز فناوری اطلاعات نام‌گذاری شده، در حالی که عمر این بخش از دانش بشری به یک قرن هم نمی‌رسد.

خوارزمی در کتاب «جبر و مقابله» برای حل مسائل از روشی استفاده کرد که به «الخوارزمی» معروف شد. این روش بعد از ترجمه کتاب‌های او به زبان‌های دیگر کم‌کم به «الگوریسمی»، «الگوریسم» و در نهایت «الگوریتم» تبدیل شد. الگوریتم در ریاضیات از اهمیت خاصی برخوردار است و می‌توان آن را اساسی برای علوم کامپیوتر در نظر گرفت. این روش حل مسئله در واقع یک دنباله محدود از دستورات عمل‌های کاملاً تعریف شده است که معمولاً برای حل یک دسته از مسائل خاص یا محاسبه روندی مشخص استفاده می‌شود. فناوری اطلاعات امروزه بخش اعظمی از زندگی مردم جهان را تحت تأثیر دستاوردهای خود قرار داده، اما این فناوری خود محصول علمی است که خوارزمی از پس قرن‌ها برای بشر به یادگار گذاشته است و اهمیت کارهای او در پیشرفت شگرف دانش دیجیتال بر اهل فن پوشیده نیست.

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

نسبت خوارزمی با جهان فناوری اطلاعات

گفت‌وگو با عبدالمهدی مستکین، مدیر گروه فرهنگ کمیسیون ملی یونسکو ایران

شده است. این نام‌گذاری‌ها به نحوی نشان از اهمیت و جایگاه این حکیم ایرانی دارد. «دلیل اینکه روز تولد حکیم خوارزمی برای نام‌گذاری روز فناوری و اطلاعات انتخاب شده، تأثیری است که کتاب‌ها و اختراعات او در روند رشد فناوری و اطلاعات داشته و علم پیچیده داده‌ورزی که امروزه به آن انفورماتیک گفته می‌شود، در اندیشه‌ها و آثار این حکیم بلندآوازه ایرانی ریشه دارد. می‌توان گفت دانش کامپیوتری که ما امروز شاهد آن هستیم، وارداتی نیست، بلکه نقطه آغازین آن در ایران و با آثار خوارزمی شکل گرفته و امروزه در سیلیکون ولی و حوزه هوش مصنوعی شاهد مسیری هستیم که بیش از هزار سال پیش این دانشمند آن را آغاز کرده است.»

مسئول ثبت مشاهیر ایران در یونسکو باور دارد: «این موضوع باعث می‌شود ما دست‌کم در میان کشورهای مدرنی که دارند روی این پدیده‌ها کار می‌کنند، جایگاه مهمی داشته باشیم. در دورانی که ساکنان مغرب‌زمین در اوج خشونت، کشتار و دوره سوزاندن دانشمندان به سر می‌برند، ما در ایران یک دوران طلایی داشتیم که در آن شاهد تکوین و ظهور بزرگانی مانند خوارزمی بودیم.» او خاطر نشان می‌کند: «ما نباید فراموش کنیم که ۱۷۵۰ سال پیش ما دانشگاه کهن جندی شاپور را داشتیم که به‌عنوان اولین دانشگاه جهان، به نام ایران در یونسکو به ثبت رسیده است. این مرکز علم و دانش ۴۰۰ سال قبل از اسلام و ۴۰۰ سال پس از آن فعال بوده است.»

را «جورج سارتن» در کتاب «مقدمه‌ای بر تاریخ علم» به خوارزمی داده و همچنین سده نهم میلادی را قرن این حکیم ایرانی نام گذاشته است. این موضوع نشان می‌دهد که خوارزمی چه جایگاه و مقام بالایی دارد.»

به گفته او، خوارزمی یکی از شخصیت‌های درخشان تاریخ ماست و بیش از ۱۱۰۰ سال است که این نام در جهان به خاطر کتاب‌هایی که تألیف کرده، شناخته شده است. کتاب «جبر و مقابله» خوارزمی برای سال‌های متمادی و تا قرن ۱۶ میلادی از کتاب‌های درسی دانشگاه‌های اروپا بود. خوارزمی بنیان‌گذار «عددنویسی» است و به خاطر الگوریتم‌هایی که طراحی کرده، باعث شده از او به‌عنوان پدر الگوریتم‌نگاری جهان نام ببرند. شاخصه‌هایی که او در جبر ایجاد کرده و حل معادلات دومجهولی از اهمیت بسیاری در تاریخ علم برخوردار است. همچنین بزرگانی مثل خواجه نصیرالدین طوسی، غیاث‌الدین جمشید کاشانی و خیام کسانی بودند که شدیداً تحت تأثیر آثار حکیم خوارزمی قرار داشتند. اختراع حسابداری، حسابداری دوطرفه، حل معادلات دومجهولی و روش تکمیل مربع از دیگر کارهای این ریاضیدان است.

مستکین با تأکید بر اینکه خوارزمی نقطه‌عطفی در بنیان‌های علم جهان به حساب می‌آید و از این جهت بسیار حائز اهمیت است، ادامه می‌دهد: «در ایران هم دو جشنواره به نام این حکیم برگزار می‌شود و همچنین با تلاش سازمان نظام صنفی رایانه‌ای، ۲۲ تیرماه که روز تولد حکیم خوارزمی است، روز فناوری اطلاعات در نظر گرفته

عبدالمهدی مستکین، مدیر گروه فرهنگ کمیسیون ملی یونسکو ایران و مسئول ثبت مشاهیر ایران در یونسکو می‌گوید: «بنیان‌ها و پایه‌های شکوهمند یک ملت و سرزمین را سلسله‌ای از عناصر مادی و معنوی تشکیل می‌دهند که یونسکو از آنها به‌عنوان میراث ملموس و ناملموس نام می‌برد. میراث ملموس شامل بناهای تاریخی و محوطه‌های باستانی است و میراث ناملموس شامل آیین‌ها، جشن‌ها و آن تجربه زیسته‌ای است که مردمان یک سرزمین کوشیده‌اند از رهگذر آن جهان و سرزمین‌شان را به جای بهتری برای زیستن تبدیل کنند. در این میان مشاهیر نقشی محوری را ایفا می‌کنند؛ در واقع هر کشوری که دارای مشاهیر برجسته جهانی باشد، به‌طور طبیعی از ریشه‌های ژرف‌تر در حوزه‌های فرهنگی و هویتی برخوردار است.»

مسئول ثبت مشاهیر ایران در یونسکو درباره غنای فرهنگی در زمینه مشاهیر می‌افزاید: «در یونسکو افزون بر ۱۹۰ کشور جهان حضور دارند و ایران در این میان جزء پنج کشور اصلی در حوزه میراث مشاهیر است. در حال حاضر ۴۱ شخصیت ما در فهرست مشاهیر جهانی یونسکو قرار گرفته و به‌زودی در نوامبر امسال دو شخصیت دیگر هم به این فهرست اضافه خواهند شد.»

اودرباره حکیم محمد ابن موسی خوارزمی توضیح می‌دهد: «از این دانشمند بزرگ ایرانی به جهت آثار خلاقانه‌ای که در حوزه‌های ریاضیات، ستاره‌شناسی، جغرافیا، تاریخ‌نگاری و... دارد، با عنوان «همه‌چیزدان» یاد می‌شود. این لقب

ارائه خدمات امضای الکترونیکی به مشتریان خرد

فنار در فاینکس

شرکت فناوران اعتماد راهبر با نام تجاری فنار، در پانزدهمین نمایشگاه بانک، بورس و بیمه حضور داشت. یکی از اهداف حضور فنار در فاینکس پانزدهم، راه اندازی نوعی سرویس ابری برای ارائه خدمات به مشتریان خرد و ورود به حوزه B2C در کنار فعالیتهای B2B بود. محمدرضا پورحسن، مدیرعامل شرکت فناوران اعتماد راهبر در خصوص حضور شرکت فنار در این نمایشگاه گفت: «فعالیت‌های شرکت فنار بیشتر در حوزه B2B است. ما قصد داریم در حوزه B2C و خدمات‌رسانی به مشتریان خرد، شرکت‌های استارت‌آپی و دانش‌بنیان نیز فعالیت کنیم.»

پورحسن ادامه داد: «ما در حال راه‌اندازی یک سرویس ابری هستیم که به واسطه آن می‌توانیم خدمات مربوط به احراز هویت و امضای الکترونیکی را به مشتریان خرد نیز ارائه دهیم.» به اعتقاد پورحسن، ارائه خدمات امضای دیجیتال به مشتریان خرد یکی از نیازهای امروز بازار اقتصاد دیجیتال کشور است. او همچنین توضیح داد که علاوه بر ایجاد یک سرویس ابری برای سرویس دهی در حوزه B2C، سیاست‌ها و برنامه‌های جدید دیگری نیز در دستور کار شرکت فنار قرار دارد که به زودی از آنها رونمایی می‌شود.

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

عکس: نسیم اعتمادی

وبسایت رایگان برای دو میلیون شرکت ایرانی

نگاهی به حضور رسمی در پانزدهمین نمایشگاه فاینکس

او با اشاره به اینکه شفافیت برای کسب اعتبار و افزایش آن بین کسب و کارها ضروری است، گفت: «حتی چنین مسائلی ساده‌ای، هنوز در مراحل اولیه فرهنگ‌سازی هستند و متأسفانه به اندازه کافی روی آنها کار نشده است؛ بنابراین رسمی‌هونوز با ایده آل خود فاصله دارد که مثلاً یونیکورنی حول وحوش رسمیو شکل بگیرد.»

راهبردهایی برای بقا

لطفی درباره چشم‌انداز رسمیو، با توجه به افزایش مشکلات کشور و استارت‌آپ‌ها در سال‌های اخیر بیان کرد: «ما ناچار شدیم قسمتی از فعالیت‌های خود را متوقف کنیم؛ مثلاً قسمتی از نیروی انسانی و هزینه‌های خود را کاهش دهیم تا بتوانیم در بازار بمانیم. از طرف دیگر، تلاش می‌کنیم خودمان، خودمان را تقویت کنیم. این تصمیم از یک طرف کار را دشوارتر کرده و از طرف دیگر چالش‌های شرکت را بالا برده است. ما با افراد کم و استفاده از فناوری‌های هوشمندتر، توانستیم کار را حفظ کنیم. رسمیو قسمت عمده‌ای از بازار یابی خود را با استفاده از اتوماسیون انجام می‌دهد؛ یعنی وقتی یک نفر وارد سایت رسمیو می‌شود تا زمانی که اولین خرید را انجام دهد، نیازی به پشتیبانی انسانی ندارد. از طرف دیگر، هوش مصنوعی هم در شرکت ما نقش مهمی داشته و در این یک سال، چند بار آن را به روزرسانی کرده‌ایم.»

نگاه امنیتی و چالش‌های آن

لطفی درباره چالش‌هایی که رسمیو طی این چند سال با آنها مواجه بوده، بیان کرد: «دید امنیتی در ایران بسیار زیاد است. مثلاً به یک اپلیکیشن که برای پرداخت قبض تلفن بدون لاگین کردن طراحی شده بود، با دیده تردید نگاه می‌شد.»

علیرضا لطفی عنوان کرد: «ما یکسری اطلاعات به مردم می‌دهیم تا به کمک آن بتوانند کسب و کار خود را گسترش دهند، اما فضای کسب و کار به شکلی نیست که این امکان جدید پذیرفته شود. گویا ما جلوتر از زمانی که این نیاز به وجود بیاید آن را طراحی کرده‌ایم و حالا می‌خواهیم نیازسازی کنیم و این کار بزرگی است. ما برای تحلیل بازار، ارتباط B2B، واردات و صادرات... و امکانات را در اختیار شرکت‌ها قرار داده‌ایم. در واقع بزرگ‌ترین مشکل ما این است که چون صاحبان شرکت‌ها فکر می‌کنند هزینه دستیابی به چنین اطلاعاتی زیاد است، بنابراین خلایقیت نیز برای بهره‌مندی از این اطلاعات شکل نمی‌گیرد. استفاده از این اطلاعات، به یک فرهنگ‌سازی نیاز دارد.»

لطفی با اشاره به اینکه اثربخشی رسمیو در این سال‌ها اتفاق افتاده، اعلام کرد که همین الان بسیاری از افراد وقتی به دنبال پیدا کردن اطلاعاتی از یک شرکت بوده‌اند، به رسمیو رسیده‌اند.

یکی از شرکت‌هایی که در پانزدهمین دوره «نمایشگاه بین‌المللی بورس، بانک و بیمه تهران ۱۴۰۲» یا همان فاینکس شرکت کرده بود، شرکت رسمیو بود. مدیر بازاریابی این شرکت اعلام کرد از این جهت در این نمایشگاه حضور پیدا کردند که بیشتر بتوانند با مشتریان تعامل کنند و بیشتر از گذشته دیده شوند. علیرضا لطفی، مدیر بازاریابی رسمیو در گفت‌وگو با «کارنگ» گفت: «حالا هر شرکتی

که ثبت می‌شود حتی قبل از اینکه آگهی آن در روزنامه رسمی منتشر شود، اطلاعاتش در رسمیو قابل دسترسی است. تمام اوپن دیتایی که در ایران منتشر می‌شود، از اطلاعات ثبت شرکت‌ها گرفته تا گمرک و سایر اطلاعات، در پروفایل شرکت‌ها در رسمیو قابل دسترسی است.»

لطفی افزود: «امسال محصول جدیدی رونمایی کردیم که با آن به شرکت‌ها دسترسی داده‌ایم تا خودشان هم بتوانند اطلاعاتی را که روی صفحه وجود دارد، کامل‌تر کنند. مثلاً کاتالوگی اضافه کنند یا شبکه‌های اجتماعی و راه‌های ارتباطی را به‌روز کنند. در واقع این محصول جدید به این معناست که ما برای کلیه شرکت‌های ایرانی، سائیتی طراحی کرده‌ایم که بدون زحمت و تلاش روی سئو بالا می‌آیند. این کار را فعلاً به صورت محدود به شرکت‌ها عرضه کرده‌ایم تا ایرادات احتمالی آن برطرف شود.»

میثم سعادت

kalaqsia@gmail.com

همکاری صرافی‌ها با کسب‌وکارهای مدیریت دارایی سرمایه‌گذاری عاقلانه

بازار صرافی‌ها هم از لحاظ تعداد کسب‌وکار و هم از لحاظ تعداد کاربر و گردش مالی به اشباع رسیده است. حتی ممکن است در سال‌های آینده شاهد ریزش‌هایی باشیم. این صرافی‌ها در آینده این بازار و اکوسیستم علاوه بر خدماتی که در حال حاضر ارائه می‌دهند، چه نقش دیگری می‌توانند ایفا کنند؟ چطور می‌توانند با کسب‌وکارهایی خارج از حوزه تبادل همکاری‌هایی ایجاد کنند؟

مصطفی قمری در این خصوص معتقد است: «نکته جالب این است که نقش صرافی‌ها در به بلوغ رسیدن بازار کریپتو بسیار بارز است. صرافی‌ها جایی هستند که کاربران در آن رمزارز خرید و فروش می‌کنند و پول‌شان را نگه می‌دارند. پس نقش مهمی در سوق دادن افراد به سمت گزینه‌های بهتر دارند یا حداقل می‌توانند این گزینه را در اختیار کاربران قرار دهند. این کار هم برای این است که بتوانیم کاربران را متوجه کنیم که به جای سرمایه‌گذاری، سمت لاتاری و شرط‌بندی نروند. در واقع نفع همه طرفین در این است که کاربران را از سرمایه‌گذاری‌های پرریسک دور کنیم، زیرا هم پول کاربر هدر می‌رود و هم نگاه منفی نسبت به اکوسیستم ایجاد می‌شود و برچسب کلاه‌برداری به اکوسیستم زده می‌شود. از طرف دیگر در بلندمدت سرمایه‌زادی از کشور خارج می‌شود. پس صرافی‌ها در سوق دادن افراد به سمت گزینه‌های معقول‌تر نقش مهمی دارند.»

وی می‌افزاید: «یکی از این گزینه‌های معقول می‌تواند صندوق‌های سرمایه‌گذاری باشد که عاقلانه مدیریت می‌شوند و رؤیایفروشی نمی‌کنند. ما در صندوق‌های سرمایه‌گذاری بینوست هیچ‌وقت وعده ۱۰ برابر شدن سرمایه را نداده‌ایم و نخواهیم داد، حتی اگر به قیمت رشد نکردن ما به اندازه افراد دیگر باشد. ما سعی می‌کنیم نگاه عاقلانه و بلندمدت داشته باشیم. برای همین ما می‌توانیم چه به صورت وایت‌لیبل و چه با نام بینوست صندوق‌های سرمایه‌گذاری و سرویس‌های متنوعی به صرافی‌ها ارائه دهیم.»

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

رمزارزها و مدیریت دارایی

گفت‌وگو با ایثار و مصطفی قمری، مدیرعامل و رئیس هیئت مدیره بینوست که اعتقاد دارند در چند سال آینده انتظارات کاربران، بازار رمزارزها را حسابی دگرگون خواهد کرد

مصطفی و ایثار قمری اعتقاد دارند تا رسیدن به نقطه بلوغ اکوسیستم‌های رمزارزی در دنیا چند سالی فاصله است. فاصله‌ای که از دید آنها به دلیل حرکت کسب‌وکارها و اکوسیستم‌های حوزه فناوری در ایران که همیشه با یک شکاف مشخص نسبت به نمونه‌های خارجی است، می‌تواند در کاهش ریسک کسب‌وکارهای مشابه داخلی کمک کند. اما همین فاصله اگر در شناسایی فرصت‌های سرمایه‌گذاری روی پروژه‌های آینده‌دار رمزارزی مداخله داده شود، می‌تواند خسارت‌بار باشد. فرصت‌هایی که در یک مدت کوتاه و در دوره‌ای که پروژه‌های ارزشمند این حوزه تازه شروع به کار کرده‌اند، می‌تواند برای ایرانی‌ها جذابیت داشته باشد و معمولاً شانس قاپیدن چنین فرصت‌هایی عمر کوتاهی دارد. این دو برادر این روزها در اکوسیستمی که بیشتر کسب‌وکارهای آن از جنس صرافی و در حوزه تبادل هستند، راه متفاوتی در پیش گرفته و روی مدیریت دارایی رمزارز تمرکز کرده‌اند. آنها در یک گفت‌وگوی بلند از فرصت‌ها و جذابیت‌های این بازار به‌ویژه در حوزه سرمایه‌گذاری گفته‌اند. فرصت‌هایی که آنها اعتقاد دارند کم‌کم صرافی‌های داخلی هم در حال درک و شناسایی آنها هستند و در نتیجه حرکت به سمت تعریف سرویس‌های جدید برای کاربران ایرانی این روزها به یکی از استراتژی‌های آنها تبدیل شده است.

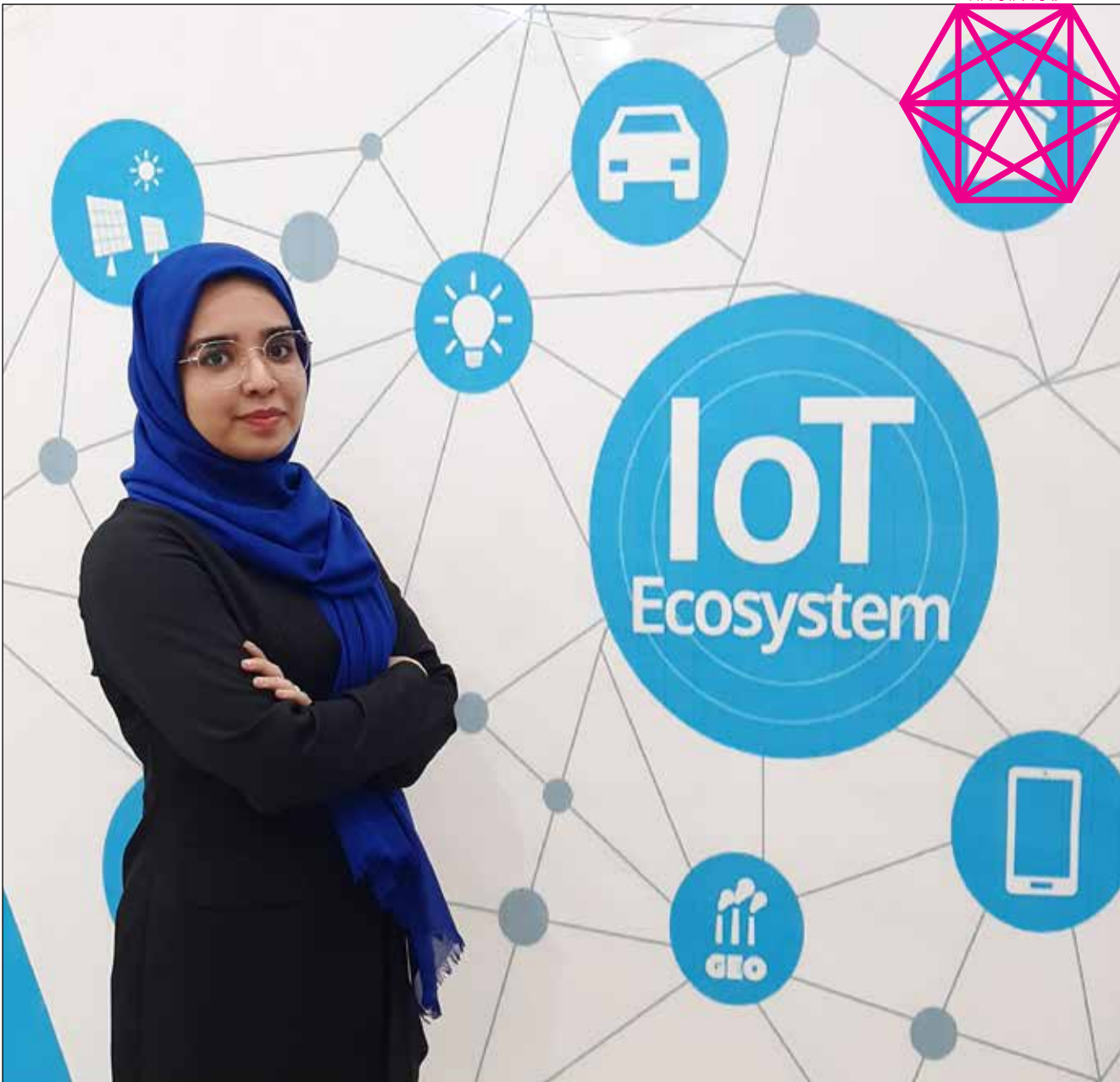
ماشین را ایجاد کردیم که مدیریت صندوق‌های ما را انجام می‌دهد، ولی در شرایطی که همه از کلمه هوش مصنوعی برای برندینگ استفاده می‌کنند، نمی‌خواهیم الزاماً اسم هوش مصنوعی را روی این ماشین بگذاریم.

وقتی می‌گویید بینوست ماشین، این گونه به نظر می‌رسد که شما به عنوان متفکران این فضا، خودتان را کنار کشیده‌اید و ماشین تمام کارها را انجام

صندوق‌هایمان را به فضای آن چین منتقل کردیم. سال ۱۴۰۱ ما روی «بینوست ماشین» کار کردیم، زیرا فرایند تصمیم‌گیری و اتخاذ تصمیم‌های درست در فضای سرمایه‌گذاری بسیار مهم است. در سرمایه‌گذاری اعتقاد بر این است که چیزی که مهم است الزاماً عملکرد نیست، بلکه تصمیم‌گیری عقلانی و بهینه است. مدیریت دارایی درست یعنی بتوانید تصمیمات عاقلانه و درست بگیرید، نه اینکه لزوماً با هر روشی سود ایجاد کنید. در سال ۱۴۰۱ ما بینوست

در سه سال گذشته بر بینوست چه گذشته و چه مسیری را پیموده است؟

مصطفی قمری: بینوست یک مجموعه مدیریت دارایی رمزارزی است. ما تا سال ۱۴۰۰ صندوق‌های سرمایه‌گذاری متنوعی داشتیم که به شیوه‌های مختلفی فعالیت می‌کردند و همه آنها آف‌چین، یعنی خارج از فضای قراردادهای هوشمند بودند. از سال ۱۴۰۰ ما باز ساخت On Chain Asset Management آشنا شدیم و

درباره آنا وینتور ملکه مجله ووگ

آنا وینتور، چهره برجسته صنعت فشن در سوم نوامبر ۱۹۴۹ در انگلستان به دنیا آمد. او در سال ۱۹۶۶، زمانی ۱۷ ساله داشت، از ادامه تحصیل انصراف داد و برای امتحان کردن شغل‌های مختلف وارد بازار کار شد. چهار سال بعد او به عنوان دستیار مجله «Harper's & Queen» کار خود را در حوزه تولید محتوای فشن آغاز کرد. او در ۲۰ سالگی سردبیر یک مجله مد شد. در سال ۱۹۸۶، او به عنوان سردبیر مجله «ووگ» انگلستان به لندن بازگشت. کار در مجله ووگ با انتقادهای زیاد و تحولات بنیادین همراه بود. قدم بعدی سردبیری یک نشریه به نام «Home and Garden» بود که توانست با مدیریت سرسختانه سبک و سیاق مجله را تغییر دهد. سرانجام در سال ۱۹۸۸، وینتور به عنوان سردبیر ووگ آمریکا به نیویورک بازگشت و در آنجا نیز تحولات عظیمی به وجود آورد. او در جلد مجله ووگ تغییرات اساسی ایجاد کرد. وینتور برای نخستین بار سلبریتی‌ها را از جلد مجله حذف کرد و مدل‌ها را روی جلد گذاشت. این تحولات عظیم، مجله ووگ را از رکود نجات داد. پیشرفت و توانایی‌های آنا وینتور سبب شد، ریاست تمامی نسخه‌های ووگ را به او بسپارند. این گونه آنا به ملکه مجله ووگ و صنعت فشن تبدیل شد. وینتور در سه دهه رهبری خود در این مجله، تعداد زیادی ابرنشریه از مجلات چاپ کرد. به عنوان مثال، نسخه سپتامبر ۲۰۰۴ دارای ۸۳۲ صفحه بود که این بیشترین تعداد صفحه برای یک ماهنامه در دنیا است. درآمد سالیانه آنا حدود دو میلیون دلار است.

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

رابین برای مرغداری‌ها چه می‌کند؟

گفت‌وگو با کوثر کرمی که محصولی را برای کاهش تلفات مرغداری‌ها معرفی کرده است

زنان به واسطه دقت در جزئیات توانسته‌اند جایگاه خوبی در حوزه برنامه‌نویسی پیدا کنند. به نظر می‌رسد این پیشرفت در صنعت اینترنت اشیا بیشتر و چشم‌گیرتر بوده، زیرا درک میان‌رشته‌ای از پدیده‌ها عمدتاً از توانایی ذهنی زنان به حساب می‌آید. کوثر کرمی، زنی است که توانسته در این حوزه فعالیت کند. «رابین» یکی از ابداعات کرمی است که برای نظارت و کنترل هوشمند مرغداری‌ها استفاده می‌شود. او که فارغ‌التحصیل رشته مهندسی کامپیوتر از دانشگاه سیستان و بلوچستان است، می‌گوید از ابتدای تحصیل به ساخت نرم‌افزار و برنامه‌نویسی علاقه‌مند بوده و دوره‌های مرتبط با شبکه گذرانده و از همان دوران پروژه‌هایی برای شرکت‌های مستقر در مرکز رشد دانشگاه انجام می‌داده است. پس از آن وارد حوزه وب می‌شود و درمی‌یابد علاوه بر اینکه به حوزه وب علاقه بیشتری دارد، بازار کار بهتری نیز انتظارش را می‌کشد. او به گذراندن دوره‌های آموزشی مورد نیاز ادامه می‌دهد و می‌گوید از هر منبعی برای رفع مشکلاتش استفاده می‌کرده است. این روند آموزش دیدن و رفع مشکلات سبب شده تا ایده راه‌اندازی یک کسب‌وکار در زمینه آموزش برنامه‌نویسی به ذهن او و گروهی از دوستانش خطور کند که البته از تلاش فراوان این کسب‌وکار به نتیجه دلخواه نمی‌رسد. اما او با تجربیاتی که از این تلاش ناموفق به دست می‌آورد، دست به کار توسعه رابین می‌شود. محصولی که هرچند تجاری‌سازی آن به‌طور کامل انجام نشده، اما کرمی برای این محصول و سایر محصولات که در حوزه اینترنت اشیا دارند، آینده روشنی را متصور است. آنچه در پی می‌آید، گفت‌وگو با کرمی درباره مسیری است که تا به امروز پیموده است.

عکس: نسیم اعتمادی

برنامه‌هایی برای آینده

گی با صالح خواجه دلویی
مدیرعامل و عضو هیئت مدیره هیتوبیت

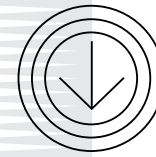
توسعه زیرساخت‌های هیتوبیت از ابتدای سال ۱۴۰۰ آغاز شد و در زمستان ۱۴۰۱، این پلتفرم به صورت محدود شروع به فعالیت کرد. خواجه دلویی در ارتباط با علت معرفی یک پلتفرم مبادله رمزارز جدید به اکوسیستم ایران گفت: «کاربران ایرانی بازار رمزارزها، لایق تجربه معاملاتی سریع، امن و در کلاس جهانی هستند.»

مدیرعامل هیتوبیت ادامه داد: «با توجه به وضعی که در بازار داخلی مشاهده کردیم و با توجه به نیازهای کاربران و فاصله معنادار بازار داخلی با پلتفرم‌های جهانی، بر آن شدیم تا با ارائه پلتفرم خرید و فروش رمزارز هیتوبیت، سطح بازی را تغییر دهیم و استانداردها و انتظارات را ارتقا ببخشیم.»

خواجه دلویی در خصوص انگیزه‌های ایجاد و توسعه این سکوی مبادله رمزارز اضافه کرد: «ما در هیتوبیت، سعی کرده‌ایم با شناخت عمیق و درک صحیح نیازهای کاربران

هیتوبیت، پلتفرم هوشمند معاملات رمزارز است و در حوزه فناوری‌های نوین مالی از جمله بلاکچین، رمزارز، هوش مصنوعی و یادگیری ماشین فعالیت دارد. این شرکت به عنوان یکی از زیرمجموعه‌های هلدینگ تجارت الکترونیک اول (سهامی خاص) که پرداخت یار رسمی بانک مرکزی و دارای رتبه یک تولید نرم‌افزار شورای عالی انفورماتیک بوده و با تکیه بر دانش و تجربه ۱۲ ساله خود در زمینه تولید نرم‌افزارهای سازمانی و مالی؛ در حوزه فین‌تک و بلاکچین فعالیت می‌کند. در همین راستا صالح خواجه دلویی، مدیرعامل و عضو هیئت مدیره هیتوبیت در گفت‌وگوی پیش رو به معرفی این پلتفرم و ویژگی‌های آن پرداخته است.

هیتوبیت به دنبال خلق تجربه‌ای مطابق با استانداردهای جهانی است

نگاهی به حضور امین درج خاورمیانه
در پانزدهمین نمایشگاه صنعت مالی

کیف پول سخت‌افزاری با قابلیت‌های ویژه

فناوری و مجوزهای مرتبط با
کیف پول سخت‌افزاری

به گفته مدیرعامل امین درج خاورمیانه، کیف پول درج مطابق با استانداردهای بین‌المللی بوده و دارای تأییدیه‌های فنی لازم از انجمن بلاکچین و تنها کیف پول سخت‌افزاری ایرانی است. او تأکید کرد که این محصول، آزمایش‌های لازم مربوط به صنایع انفورماتیک را با موفقیت گذرانده و مجوز تولید آن زیر نظر وزارت صمت اخذ شده است.

بهبهانی، در خصوص مزیت‌های کیف پول سخت‌افزاری درج به رسانه رمزارز گفت: «خدمات پشتیبانی فارسی، گارانتی سخت‌افزاری بدون قید و شرط مادام‌العمر و آموزش تخصصی در حوزه استفاده از کیف پول و حفظ امنیت رمزارزها از مزیت‌هایی است که در کنار محصولات خود به کاربران ارائه می‌دهیم.»

مدیرعامل امین درج خاورمیانه تأکید کرد تا یک سال پس از ایجاد مشکل، دستگاه کیف پول سخت‌افزاری به صورت کامل تعویض می‌شود و پس از آن تا پنج سال نیز دارای خدمات پس از فروش است.

مریم بهبهانی در خصوص مزیت‌های کیف پول درج نسبت به نمونه‌های مشابه خارجی به رسانه رمزارز گفت: «قیمت رقابتی نسبت به سایر محصولات خارجی موجود در بازار، یکی از مزیت‌های درج است. همچنین این کیف پول‌های رمزارزی غیرقابل ردیابی هستند و دولت‌ها و کشورها نمی‌توانند آن را رصد کنند.»

به گفته مدیرعامل درج، این کیف پول‌ها به صورت مرتب در هر پانزده دقیقه، آی‌پی کاربر را تغییر می‌دهد تا قابل رصد نباشد و این مسئله موجب عدم بلوکه شدن سرمایه توسط صرافی‌هایی می‌شود که ایران را در فهرست تحریم خدمات خود قرار داده‌اند.

شرکت امین درج خاورمیانه، تولیدکننده کیف پول‌های سخت‌افزاری رمزارز در ایران است. این شرکت، یکی از معدود کسب‌وکارهای مرتبط با بلاکچین و رمزارز است که در پانزدهمین دوره از نمایشگاه بین‌المللی صنعت مالی حضور داشت.

معرفی اولین کیف پول
سخت‌افزاری

شرکت امین درج خاورمیانه در سال ۱۳۹۷ و با حضور سینا کلانی به عنوان هم‌بنیان‌گذار، با گسترش محبوبیت رمزارزها در دنیا و ایران با هدف برقراری زیرساختی امن و ارزان با پشتیبانی برای کاربران دنیای رمزارز در ایران تأسیس شد و اولین محصول خود را در نمایشگاه الکامپ همان سال معرفی کرد.

این محصول معرفی شده تحت عنوان کیف پول درج، دستگاهی کوچک است که از طریق یو‌ا‌س‌بی به کامپیوتر متصل می‌شود و به کاربران این امکان را می‌دهد تا رمزارزهای خود را به صورت آفلاین ذخیره‌سازی کرده و در برابر

خطرات هک در فضای آنلاین در امان باشند. مریم بهبهانی، مدیرعامل امین درج خاورمیانه در خصوص شکل‌گیری این کسب‌وکار به رسانه رمزارز گفت: «رونمایی از اولین محصول ما تحت عنوان کیف پول درج وان در سال ۱۳۹۷ و طی نمایشگاه الکامپ صورت گرفت. پس از آن فروش گسترده خود را در سال ۱۳۹۹ آغاز کردیم و تا به حال فروشی بالغ بر ۵۰۰۰ کیف پول سخت‌افزاری رمزارز داشتیم.»

بهبهانی ادامه داد: «در سال ۱۴۰۰، دو مدل کیف پول سخت‌افزاری وان پلاس و مدل تی را به بازار عرضه کرده و فروش آن را در سال ۱۴۰۱ آغاز کردیم.»

پرنیان ستوده

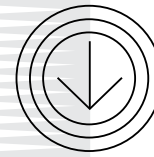

parnian.std@gmail.com

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۳
سال سوم

سیدعلی اصغر ترابی، کارشناس مرکز رشد فناوری رازی:

زیست فناوری هم زمان بر است، هم هزینه بر!

مرکز «رشد فناوری رازی» از سال ۱۳۹۲ توسط مؤسسه «تحقیقات واکسن و سرم سازی رازی» با مجوز وزارت بهداشت راه اندازی شده است. این مرکز از فناوری‌های حمایت می‌کند که مورد نیاز مؤسسه رازی است. از جمله فناوری‌های مورد حمایت این مرکز می‌توان به واکسن‌های انسانی و دامی، واکسن‌های طیور و آبزیان، انواع فرآورده‌های بیولوژیک، انواع کیت‌های تشخیصی اعم از سرولوژی، مولکولی و... اشاره کرد. همچنین تولید مواد اولیه واکسن و فرآورده‌های بیولوژیک و تجهیزات و خدمات تخصصی آزمایشگاهی از دیگر فناوری‌های مورد حمایت این مجموعه است.

استقبال از سومین نمایشگاه «ایران بایو» نسبت به سال‌های گذشته بهتر بود. در چنین رویدادهایی صاحبان دانش و فعالان این حوزه بیشتر با هم و حوزه‌های فعالیت یکدیگر آشنا می‌شوند. افرادی هم که می‌توان آنها را جامعه هدف در نظر گرفت، با حضور در این نمایشگاه از نزدیک با فعالیت‌های شرکت‌های حاضر آشنا می‌شوند. طی همین نمایشگاه ما مراجعانی داشتیم که صاحب ایده بودند.

به صورت کلی اما روال کار مرکز رشد رازی به این صورت است که اگر کسی ایده‌ای مرتبط با حوزه کاری مجموعه داشته باشد، می‌تواند از طریق سایت مؤسسه فرم پذیرش را پر کرده و برای مرکز ارسال کند. پس از بررسی اولیه، ایده در کمیته ارزیابی و شورای مرکز رشد طرح می‌شود.

پس از تأیید استقرار فناوران واجد شرایط، تیم‌ها می‌توانند در این مرکز استقرار پیدا کرده و کار خود را آغاز کنند. آنجا فضایی برای کار در اختیار فناوران قرار می‌گیرد و دوره مقدماتی شروع می‌شود. طی این دوره به آن ایده کمک می‌کنیم تا به یک نمونه آزمایشگاهی یا فرآورده تجاری تبدیل شود. در طول استقرار نیز تیم‌ها ارزیابی می‌شوند و همچنین امکاناتی از جمله آموزش و آزمایشگاه در اختیار آنها قرار می‌گیرد تا بتوانند به یک واحد فناور تبدیل شوند.

همچنین اگر تیم‌ها به حمایت‌های بیشتر مالی نیاز داشته باشند، به صندوق‌های توسعه فناوری و شکوفایی معرفی می‌شوند. شاید مهم‌ترین چالش تیم‌های فناوری این حوزه را بتوان موضوع جذب سرمایه عنوان کرد. پروژه‌ها در حوزه سلامت مانند ساخت واکسن بسیار هزینه‌بر هستند.

ما این مشکل را در روند کار تیم‌ها داریم که صاحبان ایده پیش‌بینی می‌کنند کار را با فلان هزینه به اتمام برسانند، اما در روند انجام پروژه قیمت‌ها چنان افزایش می‌یابد که دیگر تیم نمی‌تواند فعالیت کند و پروژه متوقف می‌شود و به نتیجه نمی‌رسد. راه حل مقابله با چنین اتفاقاتی همین صندوق‌های شکوفایی و نوآوری است که باید سرمایه‌های بیشتری را به این بخش اختصاص دهند.

از نمونه‌های موفق تولید دانش بنیان در مرکز رشد فناوری می‌توان به «لیوفیلیزاتور صنعتی» و «اولتراسانتریفیوژ» اشاره کرد. برای مثال لیوفیلیزاتور صنعتی یک هسته فناوری بود که در حال حاضر به یک شرکت موفق دانش بنیان تبدیل شده که این محصول را تولید و علاوه بر ارائه به بازار داخلی آن را صادر نیز می‌کند.

در حوزه زیست فناوری، تعداد کسانی که ایده دارند، کم هستند و شاید در سال به تعداد انگشت‌های دست هم نرسند. همچنین پروژه‌هایی که در این حوزه تعریف می‌شود، زمان‌بر و هزینه‌بر است. شاید یک ایده دو الی سه سال زمان ببرد تا به نتیجه برسد. در نخستین رویداد استارت‌آپی که آذرماه سال گذشته برای مرکز رشد رازی برگزار کردیم، حدود ۱۰ فناور شرکت کرده بودند. از این تعداد چهار ایده که اسناد کاملی داشتند، توسط مرکز انتخاب شده و در حال حاضر مسیر استقرار در مرکز رشد را طی می‌کنند.

اکوسیستم نوآوری حوزه سلامت در ایران پدیده جدیدی است و به هر حال مشکلاتی در آن وجود دارد که به تدریج در حال مرتفع شدن هستند. ساختار مراکز رشد دارای یک حالت تکاملی است و به تدریج مشخص می‌شود کدام بخش‌ها برای تسهیل امور، به اصلاح نیاز دارند.

در سال‌های گذشته بسیاری از افراد ایده‌هایی داشتند که در نهایت در ذهن‌شان باقی می‌ماند و بسیاری از آنها از بین می‌رفت، اما در حال حاضر با گسترش مراکز رشد و استارت‌آپ‌ها حداقل ۵۰ درصد افرادی که ایده دارند، به این مراکز می‌آیند و برخی از این ایده‌ها تحقق پیدا می‌کند. حتی اگر تحقق پیدا نکند هم به هر حال مسیری را می‌پیماید و می‌تواند به ایده‌های دیگر کمک کند. اکثر ایده‌هایی که در این حوزه مطرح می‌شوند، در صورتی که بتوانند به مرحله تجاری‌سازی برسند، ثروت‌زا هستند و می‌توانند به اقتصاد کشور کمک کنند.

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۳
سال سوم

نیاز به سرمایه‌گذار مهم‌ترین چالش اکوسیستم زیست فناوری

گفت‌وگو با فعالان زیست فناوری کشور و بررسی فرصت‌ها و چالش‌های این حوزه

سومین کنگره و نمایشگاه بزرگ محصولات زیست‌پزشکی و صنایع وابسته (ایران بایو) ۱۷ تا ۱۹ خردادماه توسط انجمن «تولیدکنندگان و صادرکنندگان محصولات بیوتکنولوژی ایران» در راستای معرفی توانمندی و ظرفیت‌های فعالان این صنعت، فراهم‌کردن فضای تبادل اطلاعات و ارائه آخرین دستاوردهای زیست فناوری کشور در محل هتل المپیک تهران برگزار شد. ایجاد حلقه ارتباطی و افزایش هم‌افزایی میان پژوهشگران، متخصصان و فعالان زیست فناوری، زیست‌پزشکی و صنایع وابسته، ارائه آخرین دستاوردهای علمی، تحقیقاتی و صنعتی، ایجاد ارتباط پژوهش و تحقیقات علمی با جریان روز صنعت، حمایت از صنایع تولیدی داخلی و گسترش بازار، افزایش فرصت‌های صادراتی، ایجاد بستر مناسب برای شبکه‌سازی و فراهم‌آوردن فرصت شغلی برای فارغ‌التحصیلان از جمله اهدافی است که برگزارکنندگان این رویداد بر شمرده‌اند. برپایی تورهای دانشجویی، بازدید از شرکت‌های حاضر در نمایشگاه و معرفی طرح‌های حمایتی از ایده‌ها و طرح‌های نوآورانه از جمله مواردی بود که بازدید دانشجویان و استادان دانشگاهی را از این نمایشگاه افزایش داده بود. در ادامه کارنگ در گفت‌وگو با فعالان زیست فناوری که در این رویداد به‌عنوان غرفه‌دار حضور داشتند، به بررسی فضای این حوزه از فناوری پرداخته است.

آیا تقسیم سکویا آغاز یک روند جدید است؟ بازگشت به خانه

«جاگدیش باگواتی»، اقتصاددان هندی و حامی تجارت آزاد می‌گوید: «شرکت‌های چندملیتی آمریکا بوئینگ B-52 جهانی شدن هستند.» منظور باگواتی این است که شرکت‌های آمریکایی به بوئینگ‌های B-52 می‌مانند که به کشورهای دیگر سفر می‌کنند تا علاوه بر توسعه آن شرکت، جهانی شدن را تسریع و تسهیل کنند. در واقع او تسلط شرکت‌های چندملیتی ایالات متحده بر تجارت جهانی را پیش‌بینی می‌کند، البته تا زمانی که شرکت‌های چینی رشد کنند. امروزه هنوز هم بزرگ‌ترین شرکت‌های جهان اکثراً آمریکایی هستند. فقط برخی از آنها مانند تنسنت چینی و تعداد انگشت‌شماری نیز اروپایی هستند. با این حال، روند جدیدی در حال رخ دادن است. بسیاری از B-52ها دارند به خانه برمی‌گردند یا حتی مقصد خود را تغییر می‌دهند. آیا پایان جهانی شدن و شکسته شدن اقتصاد جهانی و تبدیل آن به نظمی چندقطبی باعث گسست مشابهی در مدل‌های تجاری شرکت‌های جهانی هم می‌شود؟ اینکه چنین گسستی اتفاق نیفتاد، گواهی بر چابکی این شرکت‌ها، دیجیتالی شدن اقتصادها و قدرت برندهای بین‌المللی است. از زمانی که دونالد ترامپ به قدرت رسید، شرکت‌های چندملیتی مجبور شدند با جنگ تجاری، اختلالات زنجیره تأمین کووید و در نتیجه افزایش اقتصاد دیجیتال و دورکاری دست‌وپنجه نرم کنند، اما گویی اینها کافی نبود. معرفی ربات‌ها و یادگیری ماشین در خصوص فرایندهای تولید، نگرانی‌های امنیت ملی و سپس قانون کاهش تورم؛ شرکت‌های آمریکایی را به «خانه» نزدیک‌تر کرده است.

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

تقسیم سکویا

به سه وی سی مستقل

بزرگ‌ترین برند جهانی سرمایه‌گذاری خطرپذیر در سه‌قاره تقسیم می‌شود

مشهورترین شرکت سرمایه‌گذاری خطرپذیر جهانی، سکویا، قرار است به سه شرکت کاملاً مجزا تقسیم شود. این شرکت به خاطر سرمایه‌گذاری‌هایش در شرکت‌های فناوری ایالات متحده مانند ایربی‌ان‌بی، واتس‌آپ، اینستاگرام، زوم و همچنین شرکت‌های بین‌المللی بزرگی مانند بایت‌دنس، گوگل و گوآو شناخته شده است.

سکویا این خبر را سه‌شنبه ششم ژوئن از طریق نامه به شرکایش تأیید کرد. این نامه توسط رهبران سه شرکت جدید یعنی «رولوف بوت»، «نیل شن» و «شاپلندرا سینگ» امضا شده است. این سه شرکت که در نتیجه تقسیم سکویا شکل گرفته‌اند، قصد دارند حداکثر تا پایان مارس ۲۰۲۴ فرایند تقسیم و جدایی را تکمیل کنند. سکویا کپی‌تال نماینده ایالات متحده و اروپا، «هنگ‌شان» در چین و «پیک ایکس‌وی پارتنرز» نماینده هند و آسیای جنوب شرقی خواهند بود.

رئیس هر کدام از این شرکت‌های سرمایه‌گذاری در مصاحبه‌ای جداگانه با فوربس اعلام کرده‌اند تصمیم برای تقسیم برند سکویا مدت‌ها پیش مطرح شده بود، اما در چند ماه گذشته بحث پیرامون این قضیه تشدید شد. آنها گفتند تضاد بین پورتفولیوهای استارت‌آپ مربوطه صندوق‌ها، سردرگمی در نام تجاری به دلیل واگرایی آنها در استراتژی‌ها و پیچیدگی‌های نظارتی باعث شد این تصمیم را بگیرند. بوت گفت: «به نظر می‌رسید همه چیز دارد سخت‌تر می‌شود. اما این اقدام

ما به معنی عقب‌نشینی و اعلان شکست نیست، بلکه یک پیروزی است. ما سه شرکت مستقل ایجاد کردیم تا زمینه پیشرفت بیشتر فراهم شود.»

در باره سکویا

سکویا در سال ۱۹۷۲ به‌عنوان یک صندوق سه میلیون دلاری تأسیس شد. این صندوق به‌دلیل سرمایه‌گذاری اولیه در شرکت‌هایی مانند Apple، AAPL، سیسکو، گوگل و انویدیا در دهه‌های بعدی، دارای خود را ده‌ها میلیارد افزایش داد و به یکی از مهره‌های مرکز فناوری سیلیکون‌ولی تبدیل شد. در اواسط دهه ۲۰۰۰، این شرکت در سطح بین‌المللی گسترش یافت و سرمایه‌هایی را تحت سرمایه‌گذاری شرکای محلی در چین و هند ایجاد کرد. سکویا یک صندوق مستقل در رژیم صهیونیستی نیز در سال ۱۹۹۹ راه‌اندازی کرده بود، اما

پس از مدتی آن را ملغی کرد. لازم به ذکر است سکویا در فهرست فوربس میداس در سال ۲۰۲۳ رتبه اول را به خود اختصاص داد. فوربس میداس یک رنکینگ سالانه است که برترین سرمایه‌گذاران خطرپذیر را رتبه‌بندی می‌کند.

چالش‌های سکویا

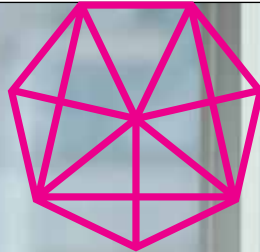
با اینکه سکویا دهه‌ها به‌عنوان یک وی سی بزرگ و سرمایه‌گذاری روی استارت‌آپ‌ها و شرکت‌های معروف

شناخته شده بود، اما اخیراً برخی از سرمایه‌گذاری‌هایش مورد انتقاد قرار گرفته است. واحد ایالات متحده و اروپای سکویا به خاطر سرمایه‌گذاری در توئیتر ایلان ماسک و صرافی اف‌تی‌ایکس با هجمه‌های رسانه‌ای مواجه شده بودند. مشکل دیگر تنش بین روابط صندوق‌های هر منطقه و سرمایه‌گذاری‌های جداگانه و رشدهای نامتوازن آنها بود. مشکل دیگر جدا کردن وجوه بود که ممکن است در ورود صندوق‌ها به بورس تأثیرگذار باشد. برای مثال صندوق ایالات متحده مدل جدیدی از جذب سرمایه را از این صندوق تعریف کرده بود. طرف چینی هم یکی از بزرگ‌ترین سهام‌داران بایت‌دنس است و ۱۰ درصد سهام این شرکت را دارد. البته صندوق ایالات متحده نیز در بایت‌دنس سهام دارد. این سهام‌داری عمده در شرکت بایت‌دنس با توجه به این حقیقت است روابط قانون‌گذاران آمریکا با شرکت بایت‌دنس به علت مسائل امنیتی پیرامون تیک‌تاک چالش‌برانگیز است.

مسائل ژئوپلیتیکی

بوت، شن و سینگ هر سه نپذیرفتند که تضادهای ژئوپلیتیکی تسریع‌کننده روند جدایی صندوق‌های منطقه‌ای بوده است. آنها می‌گویند که این جدایی بیشتر به دلیل تضاد بین پرتفوی‌های در حال گسترش آنها بوده است. بر خلاف نظر رهبران سکویا، این جدایی و تقسیم‌بندی نشان‌دهنده ظهور یک دنیای چندقطبی و قدرتمند شدن کشورهای آسیایی به‌ویژه آسیای جنوب شرقی است.

مطالعات دریاب رضایت نیروی کار مرخصی با حقوق مهم‌ترین است

اخیراً مطالعه‌ای نشان داده که کارمندان برای مرخصی با حقوق، بیشتر از داشتن بیمه درمانی با بودجه کارفرما ارزش قائل هستند.

گزارش مرکز تحقیقات «پیو» با نام «آمریکایی‌ها به شغل خود چگونه نگاه می‌کنند» نشان می‌دهد که ۶۲ درصد از ۵۹۰۰ نفری که مورد بررسی قرار گرفته‌اند، احساس می‌کنند داشتن مرخصی با حقوق برای تعطیلات یا بیماری‌های جزئی «بسیار بسیار مهم» است و ۲۷ درصد دیگر نیز گفته‌اند که «بسیار مهم» است. این بیشتر از ۵۱ درصدی است که گفته‌اند بیمه درمانی با هزینه کارفرما «بسیار بسیار مهم» است و ۲۸ درصدی که آن را «بسیار مهم» می‌دانند.

این مطالعه همچنین نشان می‌دهد تقریباً نیمی از کارکنانی که مرخصی با حقوق دریافت می‌کنند، معمولاً از تمام مرخصی خود استفاده نمی‌کنند. دلایل آن عبارت‌اند از عدم تمایل به تحمیل وظایف اضافی به همکاران یا عقب‌افتادن بالقوه از امور کاری. بیش از ۹۰ درصد از کارمندان با درآمد بالا که توسط پیو مورد بررسی قرار گرفته‌اند، دارای بیمه درمانی‌ای بوده‌اند که توسط کارفرما تأمین می‌شد، ولی این رقم برای کارمندان با درآمد متوسط به ۸۲ درصد برای کسانی که درآمد پایین‌تری دارند، به ۶۰ درصد کاهش یافت.

فقط حدود نیمی از نیروی کار مورد بررسی گفته‌اند که از دستمزد خود «بسیار بسیار» یا «بسیار» راضی هستند و تنها ۳۴ درصد از میزان دستمزد خود راضی بودند. با این حال دو سوم (۶۷ درصد) اذعان داشته‌اند که از رابطه خود با همکاران «بسیار بسیار» یا «بسیار» راضی هستند و ۶۵ نیز گفته‌اند حداقل یک دوست صمیمی در محل کار خود دارند.

تقریباً ۸۰ درصد نیز اذعان کرده‌اند که شاهد برخورد محترمانه در محل کار هستند و ۶۵ درصد احساس می‌کردند که مشارکت آنها ارزش مناسبی یا زیادی داشته است. کارمندان ۶۵ ساله و بالاتر با بیشترین احتمال (۶۷ درصد) از شغل خود «بسیار بسیار» یا «بسیار» راضی بودند و افراد زیر ۳۰ سال کمترین احتمال (۴۴ درصد) را داشتند.

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سال سوم

ضرر هشت تریلیون دلاری

تأثیر سبک رهبری بر عملکرد کارمندان و از دست رفتن اعتماد آنها

خود تلاش کنند؟

پرورش فرهنگ اعتماد

داده‌های گالوپ نشان می‌دهد رهبران باید برای تقویت یا بازگرداندن اعتماد، یک رویکرد سه‌جانبه را اتخاذ کنند؛ ارتباط شفاف، ایجاد اعتماد در آینده و رهبری و حمایت از تغییر. گالوپ استدلال می‌کند که در حضور این سه عنصر، ۹۵ درصد نیروی کار به رهبران خود اعتماد می‌کنند.

در حالی که همه‌گیری و کار از خانه این امکان را به کارمندان می‌دهد تا جنبه انسانی‌تر کارفرمایان خود را ببینند، عدم اطمینانی در محیط‌های کاری دور نفوذ کرده که به صورت مستقیم به کیفیت ارتباط رهبران با کارکنان خود مرتبط است. این قطع ارتباط فیزیکی و نمادین باعث شده اطمینان خاطر رهبران در مورد وضعیت آینده بازی کمتر شود و در نتیجه احساس تعلق کارکنان نیز کاهش یابد.

اگر از خرید جنجالی ایلان ماسک از توییت‌ر چیزی آموخته باشیم، این است که سبک رهبری و چگونگی تأثیر آن بر فرهنگ شرکت، بدون در نظر گرفتن مزایا و سیاست‌های محل کار، تأثیر بسیاری بر تعامل، عملکرد و حفظ کارکنان دارد.

در حالی که روش‌های قطبی‌سازی ماسک برای اکثر مدیران اجرایی معمول نیست، مطالعه جدید گالوپ نشان می‌دهد اکثریت بزرگی از رهبران در حال از دست دادن اعتماد کارمندان خود هستند. امروزه تنها ۲۱ درصد از نیروی کار آمریکایی در مقایسه با ۲۴ درصد سال ۲۰۱۹، به رهبران سازمان خود اعتماد دارند.

این ارقام که به نوعی مقایسه وضعیت در شروع همه‌گیری با وضعیت کنونی است، نشان می‌دهد که روش‌های جدید کار و کاستی‌های آنها چگونه در ایجاد احساس بی‌اعتمادی نقش داشته است. پس چگونه رهبران می‌توانند در جهت بازبانی اعتماد نیروی کار

هزینه واقعی رهبری نامناسب

دلایل زیادی باعث می‌شود کارمندان احساس تعلق خود را نسبت به کار از دست بدهند و سرمایه‌گذاری شخصی خود را در یک شغل یا سازمان متوقف کنند، اما نکته مهم این است که رهبران باید برای مقابله با این موضوع به بازبانی اعتماد بپردازند.

در واقع ثابت شده است مشارکت بالای کارمندان باعث بهبود بهره‌وری، کاهش جایگزینی نیروی کار و افزایش درآمد می‌شود. تخمین زده می‌شود مشارکت کم کارکنان سالانه ۸/۱ تریلیون دلار برای اقتصاد جهانی هزینه دارد. اما همان‌طور که گفته شد، ایجاد حس تعلق و محیطی که کارکنان بتوانند در آن پیشرفت کنند، کار آسانی نیست.

کارفرمایان باید در جهت ایجاد فرصت‌هایی برای کار معنادار، انعطاف‌پذیری واقعی در محل کار و گشودن کانال‌هایی برای گفت‌وگو که امکان بازخورد دوطرفه را فراهم می‌کند، فعالانه کار کنند.

هر کاری که قرار است انجام دهند خالی می‌کنید و پس از پایان آن، یک کد کیوآر را اسکن می‌کنید. به ما گفته شده است که آن را در هیچ یادداشتی قرار ندهیم، زیرا ممکن است دیگران را بترساند. ما قرار نیست با پلیس تماس بگیریم یا در مورد آن صحبت کنیم.» هر دو زن گفته‌اند

وجود سیاست شرکت که می‌گوید کارکنان نباید در سرقت هادخاله کنند، با مقامات تماس گرفتند. راجرز گفته است: «ما واقعاً احساس امنیت نمی‌کردیم و نمی‌دانستیم چه کار دیگری انجام دهیم.» فرگوسن نیز اذعان داشته است: «قرار نیست مداخلت کنیم. شما یک جوهرهایی مسیر را برای

دو کارمند سابق فروشگاه «لولولمون» جورجیا می‌گویند زمانی که با پلیس تماس گرفتند تا دزدی در فروشگاه را گزارش کنند، به دلیل نقض خط مشی شرکت اخراج شدند. جنیفر فرگوسن و ریچل راجرز به رسانه‌های محلی گفته‌اند پس از اینکه گروهی از سارقان به فروشگاه آمدند، با

اخراج از کار به دلیل تماس با پلیس مسئله امنیت کارمندان

اخراج یک مادر شیرده خبرساز شد

ماجرای یک اخراج

بر اساس قانون استانداردهای عادلانه کار، کارفرمایان موظفاند برای یک سال پس از تولد کودک، زمان استراحت معقولی برای دوشیدن شیر مادر برای فرزند شیرده خود در اختیار کارکنان قرار دهند.

اما وزارت کار آمریکا می‌گوید رستوران «واتابگر» در تگزاس یک مادر شیرده را به دلیل ترک محل برای این کار اخراج کرده است. نماینده وزارت کار گفته رستوران نتوانسته زمان استراحت معقولی برای این کارمند فراهم کند و هنگامی که او محل را برای دوشیدن شیر ترک کرد، شرکت او را اخراج کرده است.

او می‌گوید: «کارفرما نمی‌تواند کارمند تحت پوشش را از استراحت لازم برای پمپاژ محروم کند. همچنین کارفرمایان موظف‌اند به کارکنان مکانی برای پمپاژ در محل کار خود بدهند که در دید نباشد.»

او گفته واتابگر یک توافق‌نامه انطباق پیشرفته را امضا کرده که بیان می‌کند در آینده آموزش قانون استانداردهای عادلانه کار را به همه مدیران ارائه می‌دهد و ۹۰۰ دلار به عنوان دستمزد عقب‌افتاده و همان مقدار خسارت نقدی به کارمند خود داده است.

ایولین اورتیز، مدیر منطقه‌ای بخش دستمزد و ساعت وزارت کار در آلپورکری، نیومکزیکو در بیانیه‌ای گفته است: «محروم کردن یک مادر شیرده از حق دوشیدن شیر با زمان استراحت کافی برای انجام آن و سپس اخراج او خلاف قانون است. کارفرمایان باید از تمام مقررات استانداردهای عادلانه کار، از جمله حق مادران شیرده برای درخواست زمان و فضای مورد نیاز برای دوشیدن شیر بدون ترس از تلافی، پیروی کنند.»

سخنگوی واتابگر نیز می‌گوید خط مشی شرکت از حق زمان و حریم خصوصی برای مادران شیرده در محل کار حمایت می‌کند. او می‌افزاید: «در حالی که نمی‌توانیم درباره این وضعیت خاص اظهار نظر کنیم، اما متعهد به حمایت از مادران شیرده و همه والدین هستیم، زیرا بین کار و خانواده تعادل برقرار می‌کنند.»

KARANG

شماره ۹۹
۲۱ خرداد ۱۴۰۲
سوم

هدررفت زمان و هزینه؟

معضل رفت و آمد شاید بزرگ‌ترین مانع بر سر راه بازگشت کارمندان به دفتر باشد

اندیشکده به اینسایدر می‌گوید کارفرمایان می‌توانند از این توجیه استفاده کنند که حقوق پرداختی هزینه‌های رفت و آمد را پوشش می‌دهد، اما در واقعیت آنها اصلاً تمایلی به ارائه گزینه دورکاری ندارند. برخی دفاتر ماهواره‌ای (دفاتر جانبی یک شرکت که از نظر فیزیکی جداست اما ارتباط لازم و کافی را با دفتر اصلی دارد) را به عنوان روش مصالحه‌ای پیشنهاد کرده‌اند که همچنان به کارمندان برنامه‌ای انعطاف‌پذیر ارائه می‌دهد. با این حال سوییچی می‌گوید کیفیت حضور در این دفاتر لزوماً با کیفیت همکاری حضوری در دفتر اصلی برابری نمی‌کند و می‌تواند به معنای پرداخت هزینه برای یک شرکت باشد، بدون اینکه از این کار عایدی جالب توجهی داشته باشد. از سویی دیگر، بسیاری از کارمندان رفت و آمد را صرفاً هدر دادن پول نمی‌دانند. مارک دیکسون، مدیرعامل شرکت «اینترنشنال ورکینگ گروپ» که رویکردی ترکیبی و انعطاف‌پذیر به حضور در دفتر کار دارد، می‌گوید: «مارفت و آمد را اتلاف کامل وقت می‌دانیم و قصد انجام این کار را نیز نداریم.»

یا لندن می‌تواند بسیار گران باشد. در نیویورک یک بلیت مترو ۲/۷۵ دلار و کارت مترو ماهانه ۱۲۷ دلار هزینه دارد. در لندن هزینه حمل و نقل ماهانه بسته به محل زندگی شما، از ۱۹۳ دلار تا ۳۵۳ دلار در ماه متفاوت است. وضعیت کسانی که با خودروی شخصی سر کار می‌روند، خیلی بهتر نیست. بر اساس داده‌های «بانکر»، وب‌سایت مقایسه هزینه‌های زندگی، رانندگان آمریکایی به‌طور متوسط سالانه ۱۷۷۱ دلار فقط صرف بیمه می‌کنند، در حالی که رانندگان ساکن نیویورک حدود ۷۶۴ دلار نیز برای بنزین خرج می‌کنند. گزارش اخیر «سنتر فور سیتیز»، اندیشکده‌ای در بریتانیا پیشنهاد می‌کند که سیاست‌گذاران مزایای کار اداری را تقویت کنند و در عین حال هزینه‌های انجام این کار را برای کارکنان کاهش دهند. پل سوییچی، مدیر سیاست‌گذاری و تحقیقات این

در حالی که ممکن است ایلان ماسک فکر کند از نظر اخلاقی کار از راه دور / از خانه اشتباه است، همه‌گیری ثابت کرده حضور در دفتر برای انجام طیف وسیعی از مشاغل ضروری نیست. اما با این وجود بسیاری از کسب‌وکارها نیروی کار خود را وادار کرده‌اند که حداقل چند روز در هفته به دفتر بازگردند و آمازون، اپل، گوگل و توییتر پیش‌تاز این اجبار هستند. البته بسیاری از آنها به حذف کامل کار از خانه علاقه‌ای ندارند و برخی حتی برای حفظ انعطاف‌پذیری و ارائه این قابلیت، دستمزد خود را کاهش داده‌اند. مطالعات نشان می‌دهد که دلیل اصلی عدم تمایل کارمندان به بازگشت تمام‌وقت به محل کار، مسئله رفت و آمد است، زیرا عدم صرف وقت برای رفت و آمد به بسیاری این امکان را می‌دهد که زمان بیشتری را صرف تفریح و سرگرمی یا گذران وقت با دوستان و خانواده کنند. حمل و نقل عمومی، به‌ویژه در مکان‌هایی مانند نیویورک

ترانه احمد دوست

taraneh-ahmaddoust@yahoo.com

خریداران اولویت اصلی آنهاست و این شرکت سیاست‌ها و پروتکل‌هایی برای حفظ امنیت دارد. این بیانیه می‌افزاید: «ما دزدی و خرابکاری را بسیار جدی می‌گیریم. در حال حاضر تمرکز ما بر ادامه همکاری با شرکای محلی و مجریان قانون است.» یک وکیل به نمایندگی از گروهی از

خردفروشان در ماساچوست می‌گوید که بسیاری از شرکت‌ها برای ایمنی کارکنان از سیاست‌های عدم مداخله در مورد سرقت استفاده می‌کنند و ممکن است به دلایل مختلف از گزارش دادن حوادث به پلیس جلوگیری کنند. در ویدئویی که با رسانه‌های محلی و در

طی تماسی از طرف مقامات منطقه‌ای لولولومون مطلع شده‌اند شرکت تحمل این حادثه را نداشته و اخراج شده‌اند و افزوده‌اند که در حال تلاش برای مواجهه با تأثیرات مالی اخراج ناگهانی خود هستند. یکی از سخنگویان لولولومون در بیانیه‌ای گفته است که ایمنی و امنیت کارکنان و

